

Arrest

nr. 170 125 van 20 juni 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 22 januari 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 januari 2016 tot afgifte van een inreisverbod.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 maart 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DEPOTTER loco advocaat S. MICHOLT en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 20 maart 2007 diende de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf in , in toepassing van (oud) artikel 9, lid 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

Op 19 augustus 2008 nam de verwerende partij de beslissing waarbij de voormelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard.

Op 11 juni 2009 werd het verblijf aan de verzoekende partij geweigerd als minderjarige.

Op 10 december 2009 diende de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf in, in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Voormelde aanvraag werd op 10 augustus 2010 onontvankelijk verklaard door de verwerende partij.

Op 2 mei 2011 diende de verzoekende partij opnieuw een aanvraag om machtiging tot verblijf in, in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag werd aangevuld op 10 oktober 2011, 21 oktober 2011 en november 2011.

Op 26 januari 2012 nam de verwerende partij de beslissing waarbij de voormelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard.

Eveneens op 26 januari 2012 nam de verwerende partij een bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van de verzoekende partij.

De verzoekende partij diende een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen de beslissingen van 26 januari 2012. Bij arrest 147.978 van 18 juni 2015 verwierp de Raad voormeld beroep.

Op 10 september 2015 nam de verwerende partij nogmaals een bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van de verzoekende partij.

Op 9 januari 2016 nam de verwerende partij een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

Eveneens op 9 januari 2016 nam de verwerende partij een inreisverbod ten aanzien van de verzoekende partij. Dit is de thans bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Aan de mevrouw, die verklaart te heten:

naam: A.(...)

voornaam: H.(...)

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: Toulal

nationaliteit: Marokko

in voorkomend geval, ALIAS:

wordt een inreisverbod voor 2 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeben.

De beslissing tot verwijdering van 09.01.2016 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

X 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en;

X 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Betrokkene heeft geen gehoor gegeven aan eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten, betekend op 11/04/2014 en 10/09/2015. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Betrokkene kan niet aantonen stappen te hebben ondernomen om haar vrijwillige terugkeer naar haar land van herkomst voor te bereiden.

Betrokkene werd nochtans door de stad Brugge geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek, in het kader

van de procedure voorzien in de omzendbrief van 10 juni 2011 betreffende de bevoegdheden van de Burgemeester in het kader van verwijdering van een onderdaan van een derde land (Belgisch Staatsblad 16 juni 2011).

Het is daarom dat een inreisverbod wordt opgelegd.

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van twee jaar:

Artikel 74/11, §1, tweede lid:

X voor het vrijwillig vertrek is geen enkele termijn toegestaan en

X een vroegere beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd

Betrokkene heeft op 19/10/2006 als minderjarige onder toezicht van een gemachtigde, de tante van betrokkene, een aanvraag tot gezinshereniging ingediend op basis van artikel 15 van de wet van 15/12/1980 als minderjarige onder toezicht van gemachtigde. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 19/01/2007. Deze beslissing met een bevel tot terugbrenging werd op 07/02/2007 aan de gemachtigde van de betrokkene betekend. Daarnaast heeft betrokkene meerdere aanvragen tot regularisatie op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980 ingediend. Deze aanvragen werden telkens verworpen. Een schending van artikel 3 van het EVRM werd niet aannemelijk gemaakt. De laatste aanvraag werd definitief negatief afgesloten door de RVV op 18/06/2015. De aangehaalde elementen van integratie (opgebouwde sociale contacten, scholing), langdurig ononderbroken verblijf in België en de beperkte contacten in haar land van herkomst konden niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheid.

Betrokkene verklaart een vriend te hebben in België en heeft een tante in België (Raiss, Souad) Wat de vermeende schending van art. 8 EVRM betreft kan worden gesteld dat de terugkeer naar het land van herkomst om aldaar eventueel een machtiging aan te vragen niet in disproportionaliteit staat ten aanzien van het recht op een gezins- of privéleven. De verplichting om terug te keren naar het land van herkomst betekent geen breuk van de familiale relaties maar enkel een eventuele tijdelijke verwijdering van het grondgebied wat geen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt. Hoewel er geen gunstig gevolg aan deze aanvragen werd gegeven, heeft zij niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven. Gelet op al deze elementen en op de hardnekkigheid van betrokkene om illegaal op het grondgebied te willen verblijven, is een inreisverbod van drie jaar proportioneel in het belang van de Immigratiecontrole. Het staat betrokkene bovendien vrij om desgevallend op eender welk moment gedurende de komende drie jaar een opschorting of opheffing van het inreisverbod te vragen in het kader van haar recht op gezins- en familiaal leven, overeenkomstig de vigerende wettelijke bepalingen terzake.

Indien betrokkene effectief voldoet aan de voorwaarden om een recht op verblijf in het Rijk te bekomen hoeft onderhavig inreisverbod voor haar dan ook geenszins een moeilijk te herstellen nadeel te vormen.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven. Gelet op al deze elementen en op het belang van de Immigratiecontrole, is een inreisverbod van 2 jaar proportioneel.“

Op 14 januari 2016 diende de verzoekende partij een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen de beslissingen van 9 januari 2016. Bij arrest nr. 160.130 van 18 januari 2016 verwierp de Raad deze vordering.

2. Onderzoek van het beroep

In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de formele motiveringsplicht.

De verzoekende partij meent dat de bestreden beslissing een tegenstrijdige motivering bevat waardoor het voor haar niet mogelijk is het inreisverbod te begrijpen. Ze stelt dat de bestreden beslissing enerzijds motiveert dat haar een inreisverbod van twee jaar wordt opgelegd, doch anderzijds stelt dat een inreisverbod van drie jaar proportioneel is in het belang van de immigratiecontrole en dat ze gedurende de komende drie jaar een opschorting of een opheffing van het inreisverbod kan vragen. Verder motiveert de bestreden beslissing dan weer dat een inreisverbod van twee jaar proportioneel is. De verzoekende partij stipt aan dat de bestreden beslissing dubbelzinnig is gemotiveerd en dat zij nu geen

enkel idee heeft van welke termijn precies wordt opgelegd. Ze meent dan ook dat de formele motiveringsplicht is geschonden.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. Deze hebben tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de reden waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en de feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze.

Een motivering moet niet alleen tezelfdertijd volledig, nauwkeurig en duidelijk, begrijpbaar, ondubbelzinnig maar ook ontegenstrijdig zijn.

Met ontegenstrijdig wordt bedoeld dat de redengeving logisch in elkaar moet steken. Met andere woorden de motieven mogen onderling niet tegenstrijdig zijn en er mag ook geen tegenstrijdigheid bestaan tussen de motieven en het dictum. Een kennelijke tegenspraak in de motieven staat immers gelijk met een gemis aan motivering (Opdebeeck I. en Coolsaert A., "Formele motivering van bestuursandelingen", Brugge, Die Keure, 1999, p. 151, met verwijzing naar de Raad van State). Immers heffen de tegenstrijdige motieven elkaar op (RvS 26 maart 2013, nr. 222.996).

Zoals de verzoekende partij terecht aanstipt stelt de verwerende partij enerzijds *“wordt een inreisverbod voor 2 jaar opgelegd”* en *“om de volgende redenen gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van twee jaar”* en anderzijds *“gelet op al deze elementen en op de hardnekkigheid van betrokkene om illegaal op het grondgebied te willen verblijven, is een inreisverbod van drie jaar proportioneel”* en *“het staat betrokkene bovendien vrij om desgevallend op eender welk moment gedurende de komende drie jaar een opschorting of een opheffing van het inreisverbod te vragen”*. Om dan weer te concluderen *“is een inreisverbod van twee jaar proportioneel.”*

De Raad oordeelt dat deze overwegingen van de verwerende partij, omwille van al hetgeen voorafgaat, niet beschouwd kunnen worden als een afdoende motivering.

Een schending van de formele motiveringsplicht wordt aanvaard.

Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 januari 2016 tot afgifte van een inreisverbod, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend zestien door:

mevr. J. CAMU,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

C. VAN DEN WYNGAERT

kamervoorzitter,

griffier.

De voorzitter,

J. CAMU